

heller ikke være store. Man tør vel ikke se et lykkeligt Omen deri, at ved Skæbnens Spil har dette Lovforslag faaet Nummeret 101, saa at man kunde haabe, at naar Rigsdagen slutter, er „101“ ude, vedtaget som Lov af begge Ting, stadfæstet af Regeringen. Imidlertid vil jeg haabe, at dette høje Ting — og jeg gør Regning paa den samme Velvilje i det andet Ting — vil erkende, at disse Egne trænge fremfor andre til en Jærnbaneforbindelse, og at samtidig have disse Kommuner et Krav paa, at Statens Støtte viser sig ved, at den overtager de $\frac{3}{4}$ af Anlægssummen. Den ene Fjerdedel er allerede en meget tung og trykkende Byrde for disse fattige Egne, men de gaa ind derpaa i Haab om, at Jærnbaneforbindelsen vil fremme deres mange Udviklingsmuligheder og Udviklingsbetingelser.

Jessen: Som Medforslagsstiller vilde jeg gerne give Lovforslaget om en Bane fra Lunderskov til Grindsted min anbefaling. Jeg kan i det hele slutte mig til de Udtalelser, som ere fremkomne fra den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (L. Rasmussen) og fra det ærede Medlem for Vejle Amts 2. Valgkreds (E. Sørensen) og skal blot tillade mig at tilføje, at det Baneanlæg, som der her foreslaas, er der virkelig Grund til at gennemføre i en nær Fremtid, særlig naar Egnen her sammenstilles med de Egne i Landet, som ere blevne begunstigede med Baneanlæg. Naar man tager Kortet, vil det ses, at her er et stort jærnbaneløst Rum, og naar man saa ved, at Beboerne i disse Sogne høre under Kolding Jurisdiktion, og at de, der bo længst ude, have indtil 7 Mil, vil man forstaa, at der er al Anledning til at lade disse Beboere komme i lettere og nemmere Forbindelse med deres Jurisdiktionssted og i det hele deres Købstad. Med den Forbindelse, de ad tunge og sandede Veje have med Omverdenen, vil det være fuldstændig umuligt i nogen nævneværdig Grad at udnytte de store Mosearealer, som ligge der i store Masser. Udbyttet af disse vilde repræsentere en umaadelig Værdi, naar Transporten kunde lattes ved en Jærnbaneforbindelse. Med den Udsigt, vi nu for Tiden have, til forhøjede Kulpriser, er der Sandsynlighed for, at Mosernes Værdi vil stige endogsaa betydeligt, idet mange Mejerier ville komme til at benytte Tørv i Stedet for det stadig dyrere Kul. Foruden den store Betydning, et Baneanlæg gennem denne Egn vil faa for Hedeopdyrkningen og Mosekulturen i hele Oplandet, vil det

ogsaa faa Betydning som Transitmiddel for den betydelige Trafik, baade Eksport og Import, der foregaar over Vamdrup, Kolding og Esbjerg med Lunderskov som Knudepunkt. Der har jo ogsaa tidligere været gjort adskillige Forsøg paa at skaffe disse Egne en Bane, men det er ikke lykkedes at opnaa noget Resultat, fordi de Fordringer, som have været stillede, om Tilskud fra de vedkommende Sogne, have været dem uoverkommelige. Det er jo en Selvfølge, at naar en saa tyndt befolket Egn med saa mange Hedestrækninger skal yde Halvdelen af Anlægssummen til denne Bane, bliver det en uforholdsmæssig og uoverkommelig Bekostning for Beboerne, thi disse Kommuners Udstrækning er jo ualmindelig stor i Forhold til Befolkningens Mængde. Under saadanne Forhold forekommer det mig, at der er al Grund for Staten til at tilskytte de $\frac{3}{4}$ af Anlægssummen, hvilket jo ogsaa den jyske Jærnbanekommission har foreslaaet og anbefalet, ligesom den i det hele anbefaler Linien. Jeg maa meget beklage, at den højtærede Indenrigsminister ikke har kunnet indse det rimelige i, at Tilskuddet fra Statens Side bliver saa stort, ligesom jeg ogsaa meget maa beklage den Stilling, den højtærede Minister indtager overfor Forslaget i det hele, naar han udtaler, at det ikke kan nyde Fremme, forinden Statsbanen fra Langaa til Bramminge er gennemført. Dette stemmer heller ikke ganske med tidligere Udtalelser af ham. Jeg anbefaler Lovforslaget paa det bedste og ønsker det hurtigt fremmet uden Udvalg.

T. Nielsen: Den ærede Ordfører (L. Rasmussen) har jo Ret i, at vi her have at gøre med den Del af Jylland, hvor der i de tidligere Aar har staaet en Kamp om Jærnbaneanlæg i det jærnbaneløse Rum. Vi have i adskillige Aar arbejdet for at faa Baner i denne fattige Egn, og det Udvalg, som sidst var nedsat, og hvorfra den ærede Ordfører for Forslagsstillerne var Formand, kom til det Resultat at henstille til Regeringen at fremkomme med en samlet Plan over Jærnbaneanlæg i dette jærnbaneløse Rum. Dette førte saa til Nedsættelsen af den midtjyske Jærnbanekommission, som nu alle 3 Forslagsstillere tage til Indtægt. Jeg beklager meget, at ingen af de tre Herrer have været Medlemmer af denne Kommission, for hvis de havde været det, havde de nok været klare over den Tanke, der var raadende i Kommissionen. Den højtærede Minister har Ret i, at kun paa Foranledning af den store midtjyske Jærnbane, som Kommis-